

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MAMA, ZE WIL NIET !

Blijspel in drie bedrijven

door

Louis Boonen

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1992

Nr. 1999

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:
I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

C.I.P. KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK ALBERT I

Boonen, Louis

Mama, ze wil niet! : blijspel in 3 bedrijven / Louis Boonen. - Antwerpen :
Toneelfonds J. Janssens, 1992. - 48 p. ; 30 cm.
ISBN 90-385-0194-3 : 232 BEF.
Doelgroep : Toneelverenigingen
NUGI: 302

Wettelijk depot D/1992/220/49
ISBN 90-385-0194-3

cop. 1992 Toneelfonds J. Janssens/Louis Boonen

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Mama, ze wil niet !

Is een blijspel in 3 bedrijven.

PERSONEN : 7 HEREN - 5 DAMES

JOS VERAERDEN : hoofd van het gezin.

ALDA : zijn vrouw.

SUZY : hun dochter.

ALEX : hun zoon.

EMMA : hun kokkin.

TOON : hun tuinman.

FRANS LECLAIR : baas van Jos Veraerden.

ANNA : zijn vrouw.

JOZEF : hun zoon.

THEO : dokter en vriend van Suzy.

CHARLES : vriend van Toon.

ELSKE : zijn dochter.

DECOR : Het decor stelt de rijkelijke woonkamer voor van de familie Veraerden. Links is er een deur naar de keuken, rechts-voor is er een deur naar de trap en de badkamer, rechts-achter is er een deur naar de hal. In de achterwand is er een glazen terrasdeur. Er is een schouw en een kachel, een telefoon en een drankenkast. Verdere inrichting naar eigen keuze.

TIJD : heden.

AUTEUR : Boonen Louis.

Peerderstraat, 52

3990 PEER

Tel. 011/63 25 21.

Niets uit deze tekst mag overgenomen of verveelvoudigd worden zonder een schriftelijke toestemming van de auteur.

ALS HET DOEK OPGAAT, IS SUZY ALLEEN IN DE WOONKAMER. ZE IS ZENUWACHTIG.
SUZY : Het is maar te hopen, dat Theo mijn brief ontvangen heeft. (ZIJ
NEEMT EEN BOEK EN LEEFT)

ALEX : (OP VIA TERRASDEUR IN SPORTKLEDING)Dag, Suzy.

SUZY : (KIJKT NIET OP. ZIJ MOMPILT IETS ONVERSTAANBAARS)

ALEX : Hé, Suzy ! Herken je me niet meer ?

SUZY : (SPRINGT OVEREIND)Waarom ik ? Waarom moet er mij zoiets overkomen ?

ALEX : Wat is er aan de hand, dat je zo.....?

SUZY : Wat er aan de hand is ? Het is vandaag mijn verlovingsfeest !
Straks komen mijnheer en mevrouw Leclair met hun zoontje. En dat is
geheel tegen mijn zin. Ik wil me niet verloven !

ALEX : Is dat vandaag ?

SUZY : Waarom moet Ma altijd overdrijven en zich moeien met mijn toekomst ?

ALEX : Je weet hoe Ma is. Als ze eenmaal iets in haar hoofd heeft, is ze
moeilijk te overhalen.

SUZY : Waaraan heb ik toch zulke ouders te danken ?

ALEX : Ik vraag me trouwens af, waarom Ma die kerel aan jou opdringt.

SUZY : Mijn toekomstig verloofde is de zoon van mijnheer Leclair, en mijn-
heer Leclair is de baas van Pa.

ALEX : Wat heeft dat ermee te maken ?

SUZY : Snap jij dat niet ? Ma wil mij aan die jongen koppelen, omdat hij
eens het bedrijf zal erven. (THEATRAAL)Wat denk je wel ? Haar doch-
ter trouwt met de zoon van een fabriekseigenaar. (BOOS ZITTEN)

Alex : Ach, zo ! Nu komt er klaarheid in de zaak. Maar verloofd is nog niet
getrouwd. Speel nu het spelletje mee en achteraf kun je Ma misschien
ompraten.

SUZY : (BOOS)Praten ? Wat denk jij dat ik de laatste weken gedaan heb ? Ze
hoort me niet eens !

ALEX : En Theo ? Weet hij al van die verloving ?

SUZY : Theo was er volledig van ondersteboven, toen ik het hem vertelde.
Maar wat wil je ? Theo is maar een zoon van een arbeider !

ALEX : Hij heeft tenminste zijn doktersdiploma.

ALDA : (OP DEUR RECHTS)Mijn lieve hemel, kinderen !

- ALEX : (TERZIJDE)Oei, moeder-overste.
- ALDA : Zitten jullie hier ? Suzy en Alex, is luieren alles wat jullie kunnen ?
- ALEX : Het is vakantie, Ma !
- ALDA : Komaan, Suzy ! Op de dag van je verloving mag je niet luieren.
- SUZY : (BOOS)Ik wil me niet verloven ! En zeker niet met de kerel die jij voor me kiest.
- ALEX : Ma, begrijp jij niet dat Suzy zich niet wil verloven met.....
- ALDA : Het gaat hier over de toekomst van je zuster, Alex.
- ALEX : Zolang je maar niet voor mijn toekomst zorgt, ik zoek mijn eigen vrouw zelf.
- ALDA : Ja, ik ken de jeugd. Voor jou heb ik ook gezorgd, Alex. Mijn kaartvriendin heeft een dochter.....
- SUZY : Ma, je bent een koppelaarster ! Probeer dat nu niet met Alex, met mij is al erg genoeg.
- ALEX : Ma, we leven in de twintigste eeuw ! Jij leeft nog met je gedachten in de middeleeuwen.
- ALDA : Twintigste of vijftigste eeuw, het kan me niet schelen. Ik zou wel eens willen zien met wie je thuiskomt, indien ik me er niet mee zou bemoeien.
- SUZY : Met Theo, en dat weet je ! Die jongen wordt gek van verdriet.
- ALDA : Theo ? Die naam wordt hier in huis niet meer uitgesproken ! En zeker niet als de familie Leclair hier is. En je wordt niet zo vlug gek, want dan was ik allang knettergek, met zo kinderen gelijk jullie.
- SUZY : Indien je Theo beter kende, zou je wel merken wat voor een toffe kerel hij is. Theo is in elk geval meer man, dan dat broekventje van Leclair.
- ALDA : Suzy ! Hoe durf jij zo over je aanstaande man te praten ? Wat heb ik toch een ondankbare dochter. En ik me maar uitsloven om voor haar een toekomst op te bouwen.
- ALEX : Er vraagt je niemand om je uit te sloven !
- ALDA : Vooruit, Alex, ga je omkleden. En doe je beste pak aan. De familie Leclair moet een goede indruk van mijn gezin krijgen.
- ALEX : Het is nog veel te vroeg om in een harnas rond te lopen.

ALDA : Het is nooit te vroeg om behoorlijk gekleed te zijn !

ALEX : Maar ik doe geen das om, het is veel te warm.

ALDA : Jij doet wel een das om. En indien je niet voortmaakt, doe je er twee om. Begrepen ?

ALEX : Vrouwen ? Nooit trouw ik, nooit !

ALDA : Dat zal ik wel uitmaken ! (ALEX AF DEUR RECHTS. ALDA TOT SUZY)
Kindje, luister toch eens naar je Moeder.

SUZY : Ik ben geen kindje, ik ben twintig.

ALDA : Maar je gedraagt je als een kind; als een onvolwassen puber.
Suzy, je krijgt de kans van je leven. Je kunt rijk worden, alles wat je hart verlangt ligt binnen handbereik.

SUZY : Ik wil niet op die manier rijk worden ! En mijn hart verlangt om te trouwen met de man die ik liefheb.

ALDA : Als je eenmaal getrouwd bent, word je vanzelf gelukkig met om het even welke man. Als hij geld heeft, tenminste.

SUZY : Ma, wil jij dat ik ongelukkig word ? En ik trouw alleen met Theo.
Basta !

ALDA : En jij trouwt met de zoon van de familie Leclair. Basta ! (OP RUSTIGE TOON) Luister, meisje, ik doe alles om de stand hier in huis hoog te houden, om je een luxe-leven te geven. Weet jij, dat die twee bedienden mij handen vol geld kosten ? En dan nog enkele dagen in de week een tuinman.

SUZY : Die tuinman is overbodig. Pa doet het werk in de tuin liever zelf.

ALDA : Je vader ? Hij is een probleem en een hoofdstuk apart. (TELEFOON RINKELT)

SUZY : (VERRAST) Dat is Theo ! (WIL NAAR TOESTEL LOPEN)

ALDA : Theo ? Dat gesprek zal ik wel eens afhandelen. En jij blijft zitten. (NEEMT DE HOORN OP) Zeg eens, jongeman, jij houdt je handen van mijn dochter af en zoek maar een meisje van je eigen stand. Begrepen ?
.....O, ben jij het Emiel ? En waar blijf jij ? Ik eis dat mijn personeel op tijd begint. Waarvoor betaal ik je anders ?
Je hebt griep en moet de ganse week in bed blijven ? Wat moet ik nu aanvangen ?Wat durf jij daar te zeggen ? Kan jou dat geen barst schelen ? Emiel, je bent ontslagen !Ach, zo ! Ben je dan blij, dat je eindelijk van mijn gemakker af bent. Hoe durf je ?
(BOOS HOORN OP HAAK LEGGEN)

SUZY : Heeft Emiel griep ? Ach, de sukkelaar.

- ALDA : Heb jij medelijden met een bediende die je moeder beledigt ? We gaan nu de discussie sluiten. Vandaag ga jij je verloven. En denk eraan: doe je witte jurk aan, wit past altijd. En wanneer je verloofde je na het eten vraagt om met hem te gaan wandelen, dan ga je mee. Begrepen, Suzy ?
- SUZY : En me dan laten betasten door die griezel ? Alleen bij die gedachte ril ik al.
- ALDA : Het zal toch eens moeten gebeuren !
- SUZY : Maar niet door hem, dat verzeker ik je !
- ALDA : Wees blij, jij bent zijn eerste meisje. Hij heeft nog nooit verkeer gehad.
- SUZY : Oei, dan is hij nog groen. Dat wil zeggen, dat hij het verhaal van bloemetjes en de bijtjes niet kent. Ik zal het hem in géén geval uitleggen.
- ALDA : Spot er niet mee ! Het is erg genoeg. En nu moet ik ook nog een plaatsvervanger zoeken voor Emiel.
- JOS : (OP TERRASDEUR MET DE KRANT. TOT SUZY)Dag, mijn zonneshijns.
- ALDA : (BOOS)Houd me vast, of ik bega een ongeluk !
- JOS : Ach, mijn dierbare donderwolk is er ook !
- ALDA : Jos, hoe komt het dat jij niet behoorlijk gekleed bent ? En wat ga jij doen ?
- JOS : Ik ga de krant lezen. Bezwaren ?
- ALDA : Ach, zo ? Mijnheer gaat de krant lezen. Weet jij welke dag het is vandaag ?
- JOS : Dat kan ik je precies vertellen. Het is vandaag woensdag 8 juli, de dag dat mijn verlof begint. Leve de rust en leve de vrijheid !
- ALDA : Jaag me niet op de kast met je flauwe grappen.
- JOS : Ik zou niet eens durven. Veel plaats is er trouwens niet.
- ALDA : Het is vandaag het verlovingsfeest van je bloedeigen dochter. Op zo een dag mag je vooral niet rusten.
- JOS : Daar zijn we over uitgepraat. Voor mijn part hoeft Suzy zich niet te verloven. Mag ik nu mijn krant lezen ?
- ALDA : Dat zal ik wel uitmaken of zij zich verloofd. En er is nog een ander probleem. Emiel heeft griep en kan niet komen werken.

JOS : Heeft Emiel griep ? Ach, de sukkelaar.

ALDA : Weeral eentje, die meer medelijden heeft met een bediende, dan met een moeder die de toekomst van haar dochter wil waarborgen. (HOPE-LOOS) Wat moet ik toch beginnen ?

JOS : Gewoon kalm blijven, zodat ik ongestoord de krant kan lezen.

ALDA : Jij leest niet ! Vertel me liever waar ik voor vandaag nog een bediende vind. En het liefst binnen het uur.

SUZY : Toon ! Toon de tuinman.

ALDA : Wie ?

JOS : Toon lijkt me een geschikte kerel om een butler te zijn.

ALDA : Over mijn lijk ! Die kerel komt niet in mijn huis.

JOS : Niet over lijken praten, het is veel te warm voor een begrafenis.

ALDA : Toon kan wel een goede tuinman zijn, maar om een butler te zijn heeft hij geen allures. Hij lijkt me zo een lompe boer.

JOS : Denk eraan : De lompe boeren hebben de dikste patatten.

ALDA : Goed, ik zal hem ontvangen en proberen om hem wat manieren bij te brengen.

ALEX : (OP DEUR RECHTS) Een gezellig samenzijn ? Zal ik Emma vragen of ze koffie brengt ?

ALDA : Niets te koffie ! Laat me je eens keuren. (BEKIJKT ALEX) Die das moet strakker rond je hals.

ALEX : Dat doe ik straks wel. Ik mis vandaag iemand. Waar is Emiel ?

SUZY : Hij kan niet komen, hij heeft griep.

ALEX : Heeft Emiel griep ? Ach, de sukkelaar.

ALDA : Toe maar, het kan vandaag niet op. (KIJKT HORLOGE) Hoe laat is het ? Zo laat reeds ? Jos en Alex, jullie moeten me helpen. Ik heb voor jullie een taak.

JOS : Een taak ? Ik moet nog even naar.....

ALEX : Ja, daar moet ik ook naartoe. (ZIJ WILLEN BEIDEN AF TERRASDEUR)

ALDA : Jullie blijven hier ! Jos, ga jij Toon zoeken en zeg dat ik hem nodig heb. (JOS AF TERRASDEUR)

ALEX : Waarom heb je Toon nodig, Ma ?

SUZY : Omdat Emiel ziek is, wordt Toon onze butler.

ALEX : Wordt Toon onze butler ? Dan kunnen we nog eens lachen.

ALDA : Er valt niets te lachen. Alex, ga jij Emma roepen en zeg dat ze onmiddellijk naar hier komt. (ALEX AF DEUR LINKS)

SUZY : Ma, ik word ziek van deze toestanden.

ALDA : Je bent nu nog te jong, later zul je me dankbaar zijn. En je bent natuurlijk zenuwachtig. Neem een warm bad en je voelt je een ander mens. Straks, wanneer de familie Leclair hier is, valt er een zware last van je af. (ZIJ LEIDT HAAR NAAR DE DEUR RECHTS)Ga nu. (SUZY AF DEUR RECHTS. ALDA GAAT NAAR DEUR LINKS, OPENT DEZE EN ROEPT)Emma, waar blijf je ? (ZIJ WACHT EVEN IN DE OPEN DEUR. DAN KOMT EMMA OP VAN DEUR RECHTS EN GAAT ACHTER ALDA STAAN)

EMMA : Wat kan ik voor je doen, Alda ?

ALDA : (KIJKT VERSCHRIKT OM)Grote God !Je laat me schrikken.

EMMA : Ik ben de grote God niet, ik ben Emma.

ALDA : Dat zie ik ook wel ! En voortaan zeg je madame Alda tegen mij. En zeker als de gasten hier zijn. Begrepen ?

EMMA : Madame Alda ? Ik vind het toch maar kale kak.

ALDA : Alvorens wij het diner bespreken, eerst nog dit : Emiel heeft griep en kan niet komen werken.

EMMA : Heeft Emiel griep ? Ach, de sukkelaar.

ALDA : (TERZIJDE)Die kan er ook nog bij. Nu had ik gedacht om van Toon een butler te maken.

EMMA : (ONGELOVIG)Toon als butler hier in huis ? Maar ja, soort zoekt soort.

ALDA : Op dit briefje staat het diner geschreven. (GEEFT EMMA EEN BRIEFJE)Kijk of je dit kunt klaarmaken.

EMMA : (LEEST EN SNUIFT EENS)Soep, aardappelen, worteltjes en erwtjes en blinde vinken. Niet veel zaaks, als je het mij vraagt. Mag ik je eens een goede raad geven ?

ALDA : Goede raad is altijd welkom, al komt hij van een keukenmeid.

EMMA : Jij moet eens liever en aardiger zijn tegenover mijnheer Jos, dan krijg je misschien opslag van het huishoudgeld en dan kan ik iets behoorlijks klaarmaken.

ALDA : Ik heb jouw goede raad niet nodig ! En ruim na afloop de keuken op, zodat ik niet verlegen hoef te zijn, indien mevrouw Leclair een kijkje wil nemen in mijn keuken.

EMMA : Ik moet van pottenkijkers niets weten in mijn, pardon, jouw keuken.

ALDA : En als de gasten later op de avond honger krijgen, moet jij.....

EMMA : Dan moet ik niets ! Dan kunnen jouw gasten voor mijn part naar de hot dog-tent hier op de hoek gaan. Mijn dagtaak stopt om negentien uur en om negentien uur en vijf minuten is jouw keuken gesloten.

JOS : (OP VIA TERRASDEUR)Dag, Emma. En wat schaft de pot vanavond ? Ik hoop iets lekkers.

EMMA : Ik mag niets verklappen. Maar als jij je vrouw niet dringend opslag geeft van het huishoudgeld, zie ik de toekomst maar duister tegemoet. (AF DEUR LINKS)

JOS : Wat bedoelde Emma met dat laatste ?

ALDA : Dat is keukenmeidenpraat, daar moet je geen aandacht aan schenken. En als straks de verloving achter de rug is, heb je de kans schoon om opslag en promotie aan mijnheer Leclair te vragen.

JOS : Het zijn mijn ervaringen en capaciteiten, waar mijnheer Leclair oog voor heeft. Nu moet jij eens gaan zitten, ik heb je iets te vertellen. (ALDA ZITTEN)Mijn lieve vrouw, tussen onze dochter en die zoon van Leclair is er geen sprake van liefde. (ALDA WIL IETS ZEGGEN) Nee, jij en mevrouw Leclair willen de kinderen koppelen: zij omdat ze dan eindelijk van dat verwaand nest af is, en jij ,omdat je dochter zal trouwen met de zoon van een fabriekseigenaar, zodat je achteraf kunt snoeven bij je vriendinnen.

ALDA : (VERONTWAARDIGD)Jos !Dat is....(WIL OPSTAAN)

JOS : Zitten en je kwebbel dichthouden !

ALDA : Mijn kwebbel ?

JOS : Als blijkt, dat door dat huwelijk mijn dochter ongelukkig wordt, zal dat de beste periode in je leven niet zijn. Weet jij ook dat mijnheer Leclair onze Suzy te lief en te aardig vindt voor zijn Mama-kindje ? Hij is ook tegen die verloving, en zeker tegen een eventuele trouwpartij. Maar wat wil je ? Hij is ook maar ingetrouwd bij zijn vrouw, net zoals ik. Weten waar de borstel staat, en voor de rest zwijgen.

ALDA : (VERSLAGEN)Durf jij dat vlak in mijn gezicht zeggen, Jos ? Dat had ik nooit van jou verwacht.

JOS : Eerlijk gezegd, ik ook niet. Maar ik ben blij dat ik gezegd heb.

- ALDA : (VERDRIETIG)Dat was een steek in mijn hart.
- JOS : Nu weet je tenminste hoe ik er over denk. Je kunt beter Theo in huis halen, tussen hem en Suzy is het echte liefde.
- ALDA : Hij is.....
- JOS : Ik weet dat hij maar een zoon van een arbeider is, maar hij verdient zijn geld tenminste eerlijk.
- ALDA : Jij bent een harteloze vent ! En toch wil ik dat je straks beleefd zult zijn.
- JOS : Maak je daarover maar geen zorgen. Maar dat belet niet, dat ik alles zal ondernemen om die verloving te verhinderen. En ik zal ook wel eens met dat snulletje praten !
- ALDA : Dat zul je laten ! Die jongen is zo broos en frêle. Als je hem té hard aanpakt, zal hij er misschien een complex aan overhouden.
- JOS : Liever hij een complex, dan mijn dochter ongelukkig !
- ALDA : Jij bent een bruto, Jos ! (NA ENKELE SECONDEN ZEGT ZE POESLIEF TEGEN JOS)Ik vergeef je alles, want je bent op van de zenuwen. Wat je zoëven tegen me vertelde, meende je natuurlijk niet. We hebben allemaal zenuwen. Morgen zie je alles zonniger en valt er een zware last van je af.(LEIDT JOS NAAR DEUR RECHTS)Ga je nu omkleden, grote loebas van mij.
- JOS : (TEGENSTRIBBELEN)En toch blijf ik....
- ALDA : (BOOS)Maak me nu niet zenuwachtig met je geleuter ! (DUWT JOS AF DEUR RECHTS. ZIJ GAAT ZITTEN)
- TOON : (VERSCHIJNT IN DE OPEN TERRASDEUR. HIJ HEEFT EEN OVERALL AAN EN DRAAGT EEN SPADE OP DE SCHOUDER)Goedemiddag, mevrouwje. U wenst een onderhoud met mij ?
- ALDA : Ja ,maar zet eerst dat vieze ding buiten. (WIJST NAAR DE SPADE)
- TOON : (BEKIJKT ZIJN SPADE)Dit is helemaal geen vies ding ! Dit is een hand-grond-verzetmachine. Iedereen kan ermee werken, zelfs de meest onhandige mensen. Ik denk dat jij er zelfs mee kunt werken. Zal ik een demonstratie geven ? Kom dan maar mee de tuin in.
- ALDA : Nee, bedankt. Ik heb nu andere zorgen aan mijn hoofd. Kom binnen, maar denk aan de mat.
- TOON : (ZET DE SPADE WEG)Natuurlijk mevrouwje, ik ken mijn wereld. Mijn vader zegt altijd : "Nooit andermans spullen onnodig laten verslijten." (HIJ STAPT OVER DE MAT NAAR BINNEN)
- ALDA : (TERZIJDE)Dat begint goed met die kerel.

TOON : En vertel me eens, welke klachten heb je ?

ALDA : Mijn man en ik hebben een probleem.

TOON : Dan kan ik jullie aanraden om een advocaat te raadplegen. Op dat vlak ben ik helaas niet bevoegd.

ALDA : Nee, die klachten zijn het niet. Onze butler Emiel is ziek, hij heeft griep en kan dus niet komen werken.

TOON : Heeft Emiel griep ? Ach,

ALDA : Durft het niet te zeggen !

TOON : Wat niet zeggen ? Ik wil enkel zeggen : ach, de zuipschuit ! Emiel speelt bij de fanfare, en die kerels hebben van gisteravond tot vanmorgen gerepeteerd. Je kent dat wel, meer tutteren dan toeteren. Weet jij wat hij heeft ? Een bakbeest van een kater ! Griep ? Hoe verzint hij het ? Maar vertel verder.

ALDA : Griep of kater, hij komt de rest van de week niet werken. Nu is mijn bedoeling, om jou de plaats van Emiel te laten innemen. Denk jij dat dat zal lukken ?

TOON : Mevrouwetje, hier voor jou staat iemand die alles kan, of toch bijna alles.

ALDA : Dat zullen we nog moeten afwachten. Maar ik wil je wel eerst keuren, alvorens.....

TOON : Ik moet toch niet uit de kleren, hoop ik ?

ALDA : Je vieze praatjes heb ik niet nodig ! (BEKIJKT TOON AANDACHTIG) Je houding is niet slecht. Je moet wel die rouwrandjes onder je nagels vandaan halen, daarom neem maar je eens een heet bad.

TOON : En na het bad, wat dan ?

ALDA : Heb je een tenue ?

TOON : Wees gerust, mevrouwetje, ik heb me verleden week nog door de dokter laten keuren. Ik ben smetteloos en zo gezond als een vis.

ALDA : Ik bedoel of je aangepaste kleding hebt ! Heb je een donker pak, een wit overhemd en een das ?

TOON : Nee. Maar dat kan ik dan wel huren. De rekening breng ik wel binnen.

ALDA : Doe dan mijnheer zijn donkere pak maar aan. Ga nu maar.

TOON : Mevrouw vergeet iets héél belangrijks ! Hoe denkt mevrouwetje dat financieel te regelen ?

ALDA : Geld ? Is dat alles waar een bediende aan denkt ? Hebben ze dan geen beroepseer meer ?

TOON : Voor niets gaat de zon op, en als je ze in Spanje wilt zien moet je er voor betalen. Normaal stop ik elke dag om vijf uur. Ik neem aan dat er overuren moeten geklopt worden.

ALDA : Jij zult inderdaad overuren moeten maken. Maar...kan dat niet gratis ?

TOON : Gratis ? Ik denk dat ik terug in de tuin ga werken. En bedankt voor de koekjes en koffie die ik kreeg. (WIL AFGAAN)

ALDA : Wacht even ! Akkoord. Ik zal de gewone uren betalen en de overuren aan de helft van het uurloon. Goed ?

TOON : Dat lijkt me wel in orde. Maar voor de andere helft van het loon, zou ik graag de toegang tot de drankenkast en de wijnkelder hebben. Anders moeten we nog eens praten.

ALDA : Jij bent een rasechte afzetter. Maar ik overleef het wel. Nu is er genoeg gepraat. Neem eerst een bad. En als er dan nog tijd over is, zal ik je enkele voorname regels aanleren van hoe een butler zich gedragen moet.

TOON : Niet om onbeleefd te zijn. Maar jouw bad, is dat proper ?

ALDA : Weest maar niet ongerust ! En nu vooruit !

TOON : Ik maak me wel ongerust. Een mens weet maar nooit wat hij zich op het lijf kan halen. Je hoort tegenwoordig zoveel vertellen.

ALDA : Sta daar niet te staan en maak voort ! (ALDA AF DEUR RECHTS)

TOON : Als je het mij vraagt, ben ik met mijn gat in de boter gevallen. En nu de bubbels in. (AF DEUR RECHTS)

SUZY : (OP DEUR RECHTS. ZIJ IS BEDROEFD)Ik zou willen weglopen ! Was Theo nu maar hier om me te troosten.

EMMA : (OP DEUR LINKS. WIL HAAR TROOSTEN)Ik heb medelijden met je, Suzy.

SUZY : Dat zal niet helpen, het is toch bijna te laat. Ik verwacht de familie Leclair elk ogenblik.

EMMA : Ik zou me nooit verlopen met zo een borstkind, zo een melkmuil.

SUZY : (BLIJ)Dan ben jij ook tegen die verloving ?

EMMA : Ik sta voor honderd procent achter je. Ik ben altijd bereid om te helpen. Je geeft me maar een seintje.

SUZY : Helpen ? Hoe bedoel je dat ?

EMMA : Wel: ik zou arcenicum in zijn portie eten kunnen doen, hij zou van de trap kunnen vallen, of zelfs uit het zolderraam naar beneden kunnen duiken, hij zou ook.....

SUZY : Stop maar ! Niet zo bloeddorstig.

JOS : (OP DEUR RECHTS)Dag, jonge dames. (EMMA WIL WEGGAAN)Blijf maar gerust,Emma,werken kun je nog lang genoeg.(BEKIJKT SUZY)Zet alstublieft dat begrafenisgezicht van je af.

SUZY : Hoe moet ik anders kijken ? Alsof ik de lotto gewonnen heb, misschien ?

ALEX : (OP DEUR RECHTS)Wie maakt er zo een kabaal in de badkamer ?

SUZY : Dat is Toon. Hij moet van Ma eerst een bad nemen, alvorens hij de positie van butler krijgt.

ALEX : Waar is Ma ?

JOS : Ik veronderstel dat ze naar de kapper is.

ALEX : Dan hebben eindelijk een uurtje rust ! Ik wou dat het hele trammelant achter de rug was.

SUZY : Voor mij hoeft het niet !

ALEX : Sorry, Suzy, zo was het niet bedoeld.

JOS : Wees toch blij dat er meer mensen tegen je verloving zijn, dan er voor. Wij kunnen een plan opstellen waaraan iedereen kan meewerken die tegen de verloving is. We moeten er enkel voor zorgen dat de familie Leclair tot morgenavond hier blijft.

ALEX : Waarom tot morgenavond, Pa ?

JOS : Ik zal jullie iets vertellen dat voorlopig moet verzwegen worden, en zeker tegen jullie Moeder.

EMMA : Dan zal ik maar weggaan, ik kan toch niet zwijgen.

JOS : Blijf gerust hier, Emma. Het is namelijk zo, dat ik verleden week werd benoemd tot directeur in het nieuwe bedrijf van mijnheer Leclair. En naar aanleiding daarvan, hebben Mijnheer Leclair en ik besloten om de bloemetjes eens flink te zullen buitenzetten. En tijdens zijn bezoek hier, hebben we daar de kans toe.

SUZY : Van harte, Pa. Ik ben trots op je.

EMMA : Mijn felicitaties heb je ook, mijnheer Jos. Maar als jij een directeur bent, betekent dat jij ook meer zult verdienen. Zou het dan mogelijk zijn om in je volgende begroting een opslag voor mij te willen noteren ?